

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Abusus circa Ministrorum missionem seu distributionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ineptijs commune habuerunt? Videamus saltim quid de Episcoporum consecratione priscus ille Gallorum Apostolus S. Dionysius tradat (b). Episcopum consecrandum ait in genua ante altare proster- ni, SS. libros capiti eius primum, ac deinde à consecran- te precibus rite peractis, manum imponi, Sacerdotibus consecrandis itidem manus quoque ab Episcopo imponi: Diaconos vero uno tantum genu terra innixos consecra- tionem accipere: tum singulis crucis characterem inpri- mi, & ad omnes istas ceremonias Chrisma adhiberi. Et hic quidem tam Episcopos quam sacerdotes conse- crandi vetus mos est, qui etiamnum in Catho- lica Ecclesia diligenter obseruatur. Hic ille Episco- pus est, qui gregem suum tanquam Imperator ex- ercitus præcedens, à S. Hieronymo (a) repræsen- tatur. Vbi vero in Caluini est Ecclesia manuum illa impositio ab Apostolis eorumque successori- bus usurpata? Cuius formam Optatus describit, vñà cum benedictione Episcopali, *Aditorium nostrum in nomine Domini*. Mirum vero, ceremo- niam hanc à Caluinistis sic plane explosam esse, (a) quum Melanchthon in Locis suis Communi- bus Ordinem Sacramentis adnumeret. Victo- rem Cayerum audiamus. *Nulla alia, inquit, manuum impositio apud ipsos usitata est, quamuis scri- ptis suis aliter proficeantur. Equidem illud vere affir- mare possum, meo salius Consilio factum esse, ut cere- monia hac aliquo modo obseruata sit, dum ipsis demon- strauit, sine hac plerisque visum iri, nullum esse inter ipsos verum Ministrum: quæ tamen in Geneuensis Ec- clesie Ordinatione à Caluino (c) plane est abolita; eo quod, vt homines isti dicunt, superiorum tem- porum ceremoniæ in superstitiones transierunt. Idem tamen Caluinus alibi concedit, *Manuum impositionem in veris & legitimis Ordinationibus esse Sacramentum*. Eam certe Donatistæ olim quam- uis schismatici, diligenter retinuerunt, vt apud S. Augustinum videre est (d): vt & Lutherani hodie, qui etiamnum ea vtuntur, adeoque eam à Catholicis Episcopis expetere voluerunt, suorum scilicet vitium ac defectum ag- noscentes, vt manifestum sit Acta & Colloquia inter ip- sos habita le- genti.*

DE MINISTRORVM, SENIO-
rum, & Diaconorum officijs, de Synodis
& Colloquijs, eorumque omnium
multiplici abusu.

CAPVT VII.

ARGVMENTVM.

- I. Abusus circa Ministrorum missionem seu distribu- tionem.
- II. Ministeria facile permutanda.
- III. Minister quandoque à plebe elegitur atque acci- pitur.
- IV. De Senioribus, & Superintendentibus.
- V. De Diaconis & Coryceis.
- VI. De Colloquijs, & Synodis, & ratione quam in historia Ecclesiarum suarum consicienda ob- seruant.

I. **Q**uamuis Pastor & Grex ita inter se Relata sint, vt alterum sine altero esse non possit; apud nouos tamen istos Euangelicos Pastores sine grege reperiuntur: iidemque ex vno loco profli- gati, totas prouincias peruagantur, per fugium sibi & quæ ad vitam necessaria sunt magis quam ani- marum salutem querentes. Quum è Germania tum Geneua præcipue Ministros in Galliam no- stram sturnatim aduoluitantes vidimus, quamuis ad certam non essent destinati Ecclesiam, nihilo- minus tamen iidem, si modo simplicem à quo- cumque attestationem, vel etiam nullam omnino attulissent, ab ea quæ prima vacabat Ecclesia reci- piebantur, sic vt nonnumquam duo vel tres, pudè- de sane abusu, vni præsiderent. Atqui in Catho- lica Ecclesia id æquaquam permittitur, in qua sem- per vnus gregis vnus pastor fuit. Quam vero con- fusionem æqualis illa Ministrorum pluralitas, & pluralis æqualitas pariat, inde patet, quod iidem munus illud suum inter se disperdiri coacti sunt, dum hic illa, alter altera septimana præsidet, con- ciones ad populum habet, & alia ad Consistorium perti-

h Dion. cap. 9. Cœl. Hier. Concil. Nice. can. 4. dist. 94. a Ad Euang. ep. 85. b Lauat. de rit. Ec- cles. Tigur. c Fol 7. d Cont. Cræsc. lib. 3. cap. 21. Vid. lib. de commyst. Euang.

pertinentia, velut sacrorum rex administrat. Personatam hanc dignitatem ac functionem alius deinde, ac rursus alius, munere velut in orbem redeunte, accipit: sicque ex Episcopis rursus simplices sunt sacerdotes, & vicissim: vt Luna non sæpius vultur, quam talis Ecclesiæ corpus caput suum muret.

II. At quam pulcre vos, ô Reformatores ac Reformati, ac vestræ Ecclesiæ formam expressit is qui de Gothis loquens, non minus in Clericorum electione inconstantibus, *Eos, inquit. modo apostatas, modo alios ex infima fæce hominum ad Episcopatus munus assumere, vt quum veritate ad doctrinam suam pertrahere eos nequeant, hac dignitatis specie inescant. Hodie ergo hunc, cras alium habere Episcopum; hodie Presbyterum, cras Laicum. Huic enim hominum generi non minus quam Clericis ad Ecclesiastica munera apud ipsos aditum patere.* Atqui, ô boni, tam arcto inter se vinculo Pastor & Grex colligati esse debent, vt olim indissolubili illi Matrimonij vinculo comparati sint (a). Eamque ob causam Episcopi apud nos dum consecratur, anulum tamquam desponsationis suæ cum grege artham accipiunt. Vt ergo marito cum vxore diuortium facere non licet, sic neque Pastori gregem suum deserere, quamcumque ob causam, nisi singularem personæ suæ persecutionem. Vbi namque periculum commune est tum præcipue tamquam vigilans canis lupis se opponat, ac virtutem suam in defendendis ouibus ostendat necesse est. Aurum igne purgatur: & boni gubernatoris virtus ac peritia (quod Nicolaus Papa gregem deserere volenti respondisse dicitur) in tempestate magis quam mari tranquillo elucet. S. Athanasius ad tempus quidem à sua discessit Ecclesia; sed eo quod soli ipsi periculum intentaretur. In Catholica certe Ecclesia diuortium hoc non nisi supremi Pastoris consensu fieri potest. At in noua illa & spuria, si forte Minister nimis tenuè habeat stipendium, statim veluti milites nostri, opimius quærit; immo abdicato priori munere, aliud lucrosius vitæ genus amplectitur. Horum sane ego multos noui, *At in Dei Ecclesia, ex D. Apostoli præcepto, quisque in uocatione sua manet, ad quam uocatus est.*

III. Eandem confusionem maiores nostri in præcis notarunt hæreticis. In Gallia vero nostra quia ij qui primi ciuilibus belli ignem accenderunt, nihil magis quam ignem formidant, io munitissimas vires plerique confugere soleant. Neque enim illud eis persuaseris, *Cineres corporum suorum se-*

mentem Ecclesiæ futurum (b). Quod si Minister parum curus sibi videatur; incommoda simulata valetudine, aut alio quæsito prætextu, relicto grege, aliò abire. Sed & ipsi Pastores à grege nonnūquam, quod vel eius sermones vel mores minus placeant, abdicantur; aut negato stipendio, abire coguntur. Aut si quis ad uena consensu suggestu melius declamasse visus sit, ordinarius ille aut discedere, aut collegam hunc, velit nolit, recipere iubetur.

IV. Præter hos Ministros, Seniores habent, qui super grege suo vigilant, omniaque ad Consistorium commissa scandala deferunt, præcipue se quis Missæ aut Iesuitæ alicuius concioni inter fuisse deprehensus sit. Horum munus est conuocare populum, vnde etiam apud Gallos *Surueillans*, id est, Superintendentes, appellantur. Differunt tamen hæc inter se nomina. Seniores enim à Græco *πρεσβυτερος*; Superintendentes vero à voca *ἐπίσκοπος* dicti videntur. Præpotterò sane ordine: quum apud nouos istos Euangelicos Episcopi Ministrorum sint ministri, aut Consiliarij, atque ita summo quem in primitiua Ecclesia semper obtinuerunt, gradu exciderint. Quia vero pro regionum diuersitate tam nomina quam munera ista variant, & aliter apud Germanos aliter apud Gallos vsurpantur: nobis illud indicasse satis erit, in Caluinianæ Ecclesiæ anarchia ordinem ab eo quæ D. Paullus tradidit, toto cælo, quod aiunt, distidere. Hic enim primo loco ponit Episcopum (qui Gallis est *le surueillant*) secundo Presbyterum, tertio Diaconum: at apud Caluinistas Presbyteri seu Seniores multo pluribus ceremonijs eliguntur quam ipsi Ministri, qui tamen Episcopi videri volunt. Tribus enim continuis septimanis eorum qui ad hoc munus electi sunt, pro concione nomina proclamantur, vt omnes in eorum vitam diligenter inquireant. Idem Ministros, si quid forte quod enorme ipsis videatur dixerint, aut aliud quod minus placeat fecerint, deponendi aut saltem silentium eis imponendi, donec proximo Colloquio aut Synodo certum quid decretum fuerit, habent potestatem. O dignos Theologicis decidendis controuersijs iudices! Ministro tamen ita deposito recurrere licet ad tres proximos Ministros; quorum triumuirum consensu ille donec de re tota statuatur, restitui potest: precario interim munere fungens neq; vllum super gregem habens

S f

a Inno. 3. lib. 1. Myst. Miss. c. 61.

b Tertull. ad Scapulam.